

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 28. júla 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **P. M.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., o sťažnosti obvineného P. M. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 1Tp 4/2015, z 9. júla 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného P. M. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 1Tp 4/2015, z 9. júla 2015 bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá žiadosť obvineného P. M. o prepustenie z väzby na slobodu. Prvostupňový súd podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal riadne, včas sťažnosť obvinený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že pokiaľ ide o bližšie odôvodnenie sťažnosti poukazuje na vyjadrenie obhajcu do zápisnice o výsluchu obvineného pred sudcom z 9. júla 2015 a na žiadosť o prepustenie z väzby a sťažnosť z 1. apríla 2015 proti uzneseniu o vzatí do väzby z 12. marca 2015.

S námietkami a vyjadreniami uvedenými v citovaných podaniach v predchádzajúcom odseku sa súd s dostatočným a relevantným spôsobom nevysporiadal. Namietal skutočnosť, že zo zápisnice o výsluchu obvineného zo 6. júla 2015 nevyplýva, že by bol dostatočne oboznámený so stíhaným skutkom a jeho právnou kvalifikáciou. Ide o pochybenie postihnuté nezákonnosťou, ktoré sa nedá napraviť.

Vzhľadom na viaceré (osobitne vedené) trestné stíhania spolu súvisiace (súvis s tzv. skupinou S.), obhajoba predpokladá, že OČTK (a nie je vylúčené, že aj súd) si niektoré skutočnosti zrejme zamieňajú, resp. im z týchto rôznych konaní splyývajú.

Je preto zrejme pre OČTK a súd obťažné tieto konania od seba jasne oddeľovať a konkrétne osoby stíhané v rôznych konaniach posudzovať odlišne. Všetky podozrivé osoby sú už zatienené negatívnym tieňom predchádzajúcich konaní, resp. OČTK si vytvorili jeden spoločný spôsob nazerania na tieto osoby. Takýto nežiaduci jav je absolútne neprípustný, resp. nemožno ho tolerovať a právne aprobovať. Zložitosť veci a rozsiahlosť vyšetrení nemôže byť a nie je ospravedlnením pre takýto jav.

Informácie zistené v iných konaniach, na ktorých sa obvinený v žiadnom procesnom postavení neúčastnil, nemôžu byť pričítané bez ďalšieho v neprospech obvineného, resp. použité na ustálenie subjektívnej stránky trestného činu v tomto konkrétnom trestnom konaní.

Navrhol, aby nadriadený orgán napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že obvineného prepúšťa z väzby na slobodu.

Alternatívne navrhol rozhodnúť tak, že väzba obvineného sa dohľadom probačného a mediačného úradníka nahrádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu mal súd preukázané, že obvinenému bolo uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava z 10. marca 2015, ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-BA-2014, bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., ktorý mal spáchať aj spolu s ďalšími spoluobvinenými osobami na skutkovom základe tam bližšie uvedenom (trestné stíhanie bolo v predmetnej veci začaté 21. marca 2014).

Obvinený bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 1Tp 4/2015, z 12. marca 2015 podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. Väzba začala plynúť od 10. marca 2015 o 6.23 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby Ilava.

Sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vzatí do väzby bola zamietnutá uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tost 9/2015, z 2. apríla 2015.

19. júna 2015 podal obvinený žiadosť o prepustenie z väzby. 30. júna 2015 predložil prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky spis Špecializovanému trestnému súdu s tým, že navrhuje žiadosti obvineného nevyhovieť a neprepustiť ho na slobodu, pretože dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. naďalej trvajú.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozobral jednotlivé časti z prokurátorovho vyjadrenia a Najvyšší súd Slovenskej republiky nebude v odôvodnení tohto rozhodnutia opakovať, ktoré vyšetrovacie úkony boli vykonané a vyhodnocovať ich tak, ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby z 9. júla 2015.

Z Trestného poriadku vyplýva, že v každom štádiu konania, t.j. aj pri rozhodovaní o väzbe musí súd skúmať, či dôvody väzby trvajú alebo či sa zmenili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní spisového materiálu konštatuje, že naďalej sú dané u obvineného formálne aj materiálne podmienky väzby.

Procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní a strán prebiehajú v súlade s Trestným poriadkom. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s námietkami obvineného uvádzanými v sťažnosti ohľadne toho, že obvinený nebol oboznámený so stíhaným skutkom a jeho právnou kvalifikáciou a taká vada zakladá nezákonnosť celého ďalšieho konania a obvinený by mal byť prepustený na slobodu.

Uznesenie o vznesení obvinenia bolo P. M. doručené 10. marca 2015. Na ďalší deň podal proti uzneseniu obvinený sťažnosť, v ktorej uviedol, že ju odôvodní písomne obhajca a využil svoje zákonné právo a nevypovedal. O sťažnosti rozhodol už 11. marca 2015, prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Je potrebné uviesť, že vzhľadom na vyjadrenie obvineného v sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky mal s rozhodnutím počkať do uplynutia zákonnej lehoty na podanie sťažnosti obhajcovi, v tomto smere má obvinený pravdu, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, ale táto skutočnosť nezakladá nezákonnosť ďalšieho trestného stíhania obvineného.

K ďalším námietkam obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že vyšetrovatelka neumožnila obvinenému nazrieť do spisu 11. marca 2015, ale umožnila mu nazrieť do spisu 12. marca 2015 a túto možnosť obhajca obvineného nevyužil. Obhajcovi bolo umožnené nazretie do spisu na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica dňa 12. marca 2015 od 13.30 hod. do 14.00 hod. V tomto smere preto nie je možné konštatovať porušenie práva obvineného na obhajobu s tým, že mu resp. jeho obhajcovi bolo popreté jeho právo v súvislosti s nazeraním do spisu.

Ďalšou podmienkou, ktorú musí súd pri rozhodovaní o väzbe skúmať je to, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, či existujú dôvody na podozrenie, že skutok spáchal obvinený. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto smere plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu, v ktorom je podrobne uvedené, ktoré svedecké výpovede usvedčujú obvineného zo spáchanej trestnej činnosti a odôvodňujú tým dôvodné podozrenie v tomto štádiu trestného konania, že obvinený je podozrivý zo spáchanej trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho uznesenia poukazuje aj na iné dôkazy, z ktorých je možné vyvodiť dôvodnosť podozrenia, že obvinený sa dopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu.

V tomto štádiu konania neprichádza do úvahy vyhodnocovanie výpovede svedkov, ako to požaduje obhajca vo svojich vyjadreniach či pri výsluchoch, sťažnostiach, pretože v tomto štádiu konania sa zaistujú, získavajú dôkazy, ktoré súvisia so spáchanou trestnou činnosťou a nevyhodnocujú sa takým spôsobom, ako ich vyhodnocuje prokurátor pri podaní obžaloby, ale súd pri rozhodovaní po podaní obžaloby.

Ďalšou skutočnosťou, ktorú musí súd pri rozhodovaní o väzbe skúmať je, či naďalej existujú dôvody väzby u obvineného, či z konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava pre tzv. útekovú a preventívnu väzbu.

Konkrétne skutočnosti odôvodňujúce u obvineného dôvody väzby podľa ust. § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. uviedli prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v návrhu na vzatie do väzby, prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo vyjadrení súdu, prečo nevyhoveli žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, Špecializovaný trestný súd pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vzatí do väzby, o prepustení z väzby a Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, v ktorom rozhodoval o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu o vzatí obvineného do väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v období od posledného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2. apríla 2015 do rozhodovania o novej žiadosti o prepustenie z väzby nedošlo k žiadnym zmenám, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu o väzbe obvineného ako doteraz. Konkrétne dôvody, ktoré odôvodňujú väzbu u obvineného sú uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tost 9/2015 z 2. apríla 2015 a v uznesení sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. 1 Tp 4/2015 z 9. júla 2015 a Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto uznesení ich nebude opakovane rozvádzať.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok v uznesení o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby rozhodol podľa § 88 ods. 1 písm. c/ Tr. por. aj o tom, že väzba obvineného sa dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenahrádza. V odôvodnení rozhodnutia odôvodnil z akých dôvodov nie je možné nahradiť väzbu u obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka a s týmito dôvodmi

odôvodnenia prečo nie je možné nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje.

Sťažnosť obvineného nebola dôvodná, a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. júla 2015

JUDr. Daniel H u d á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová